

Arrest

nr. 135 909 van 7 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VANMARCCKE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Kaçanik i Vjetër (Kosovo) en bent u in het bezit van het Kosovaars staatsburgerschap. In april 1999, ten tijde van de Kosovaarse oorlog (1998-1999), vluchtte u met uw gezin naar Albanië. Onderweg zag u wrede dingen. U zag mensen beledigd, geschopt en vermoord worden. Ook uw ouders en u werden beledigd, geduwd en geschopt. Sinds jonge leeftijd voelt u zich door deze gebeurtenissen niet goed. Regelmatig, meermaals per week, heeft u herinneringen aan de gebeurtenissen en nachtmerries. Enkele jaren geleden werd bij uw vader kanker en tuberculose vastgesteld. U bracht uw vader regelmatig naar het ziekenhuis in Prishtinë (Kosovo), waar u met de arts van uw vader ook over uw psychomedische problemen sprak. De arts vertelde u dat er in Kosovo geen degelijke behandeling beschikbaar is en dat u zelf het nodige diende te

doen om elders (buiten Kosovo) heen te gaan voor behandeling. U had dit gesprek voor het overlijden van uw vader in 2011. U begon dan ook met dat doel geld in te zamelen. De laatste tijd beseftte u meer en meer dat u zich niet goed voelde en op 8 november 2014 verliet u Kosovo. U reisde illegaal naar België waar u op 12 november 2014 aankwam. Diezelfde dag werd u bij een politiecontrole opgepakt in Antwerpen. Op 14 november 2014 diende u een asielaanvraag in en u werd overgebracht naar een gesloten asielcentrum. U bent naar België gekomen voor medische behandeling. Bij een terugkeer naar Kosovo koestert u geen persoonlijke vrees. U bent in het bezit van een kopie van uw (vervallen) Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 18 november 2008 (5 jaar geldig).

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen, van de elementen in uw administratief dossier alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst dient besloten te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3, of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 24 april 2014 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

U verklaarde Kosovo verlaten te hebben om zich in België te laten behandelen voor uw psychomedische problemen. Sinds de Kosovaarse oorlog kampt u met herinneringen aan de oorlog, nachtmerries en depressies (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3; CGVS, p. 5). Vooreerst dient te worden gewezen op enkele elementen in uw verklaringen die ertoe nopen de ernst van de door u aangehaalde psychische problemen te relativeren. Zo moet vastgesteld worden dat u Kosovo pas verliet 15 jaar na het starten van uw psychische problemen. Daarnaast moet vastgesteld worden dat u ondanks uw psychische problemen na de oorlog uw middelbare studies heeft verdergezet en dat u wanneer er werk voorhanden was in Kosovo werkte. Voorts heeft u voor uw psychische problemen nooit een gespecialiseerde arts (psycholoog, psychiater,...) in Kosovo bezocht. Uw rechtvaardiging voor uw nalaten ter zake, met name dat in Kosovo alles met geld en connecties gebeurt, kan geenszins worden weerhouden daar u persoonlijk nooit effectief een arts consulteerde voor psychische problemen. Het feit dat u de afgelopen 15 jaar in Kosovo nooit een gespecialiseerde arts bezocht stelt uw nood aan psychologische behandeling daarenboven ernstig in vraag. Gelet op voorgaande vaststellingen heeft u evenmin aangetoond dat u zich in Kosovo voor behandeling niet kon of ingeval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen beroepen op de gezondheidszorg aldaar. Het feit dat de arts van uw vader u zegde dat er in Kosovo geen afdoende behandeling beschikbaar is, doet hieraan geen afbreuk. U liet zich in Kosovo immers nooit diagnosticeren en weet zodoende ook niet of de voor u geschikte behandeling al dan niet in Kosovo aanwezig is of niet. Hierbij dient nogmaals gewezen te worden op de vaststellingen die de ernst van uw aangebrachte psychische problemen doen relativeren en het gegeven dat u ingeval van een terugkeer naar Kosovo ten aanzien van uw herkomstland geen concrete vrees koestert (CGVS, p. 5-7).

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw identiteitskaart, welke louter uw persoonsgegevens bevestigt, is niet van die aard bovenstaande beslissing te kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan.

Verzoeker betoogt als volgt: *"Om onverklaarbare redenen neemt het GVS de positie in van deskundige in de traumapsychologie zonder deze expertise op enige wijze te staven. Op basis van wilde afleidingen wordt verondersteld dat verzoeker geen levensbedreigende psychische problemen kan hebben bij terugkeer naar Kosovo."*

2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een asielaanvraag niet in overweging te nemen indien de asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst en uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

2.3. Artikel 57/6/1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4."*

2.4. Voor wat betreft de door verzoeker ingeroepen elementen aan de basis van zijn asielaanvraag stelt de bestreden beslissing vast dat: *"U verklaarde Kosovo verlaten te hebben om zich in België te laten behandelen voor uw psycho-medische problemen. Sinds de Kosovaarse oorlog kampt u met herinneringen aan de oorlog, nachtmerries en depressies (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3; CGVS, p. 5). Vooreerst dient te worden gewezen op enkele elementen in uw verklaringen die ertoe nopen de ernst van de door u aangehaalde psychische problemen te relativeren. Zo moet vastgesteld worden dat u Kosovo pas verliet 15 jaar na het starten van uw psychische problemen. Daarnaast moet vastgesteld worden dat u ondanks uw psychische problemen na de oorlog uw middelbare studies heeft verdergezet en dat u wanneer er werk voorhanden was in Kosovo werkte. Voorts heeft u voor uw psychische problemen nooit een gespecialiseerde arts (psycholoog, psychiater,...) in Kosovo bezocht. Uw rechtvaardiging voor uw nalaten ter zake, met name dat in Kosovo alles met geld en connecties gebeurt, kan geenszins worden weerhouden daar u persoonlijk nooit effectief een arts consulteerde voor psychische problemen. Het feit dat u de afgelopen 15 jaar in Kosovo nooit een gespecialiseerde arts bezocht stelt uw nood aan psychologische behandeling daarenboven ernstig in vraag. Gelet op voorgaande vaststellingen heeft u evenmin aangetoond dat u zich in Kosovo voor behandeling niet kon of ingeval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen beroepen op de gezondheidszorg aldaar. Het feit dat de arts van uw vader u zegde dat er in Kosovo geen afdoende behandeling beschikbaar is, doet hieraan geen afbreuk. U liet zich in Kosovo immers nooit diagnosticeren en weet zodoende ook niet of de voor u geschikte behandeling al dan niet in Kosovo aanwezig is of niet. Hierbij dient nogmaals gewezen te worden op de vaststellingen die de ernst van uw aangebrachte psychische problemen doen relativeren en het gegeven dat u ingeval van een terugkeer naar Kosovo ten aanzien van uw herkomstland geen concrete vrees koestert (CGVS, p. 5-7)."*

Nog daargelaten de vaststelling uit de bestreden beslissing dat de door verzoeker aangehaalde psychische problemen dienen gerelativeerd te worden aangezien (i) hij Kosovo pas verliet 15 jaar na het starten van deze problemen, (ii) hij ondanks alles na de oorlog zijn middelbare studies heeft verdergezet en wanneer er werk voorhanden was in Kosovo, werkte en (iii) hij nooit een gespecialiseerde arts (psycholoog, psychiater,...) in Kosovo heeft bezocht en deze problemen bovendien geen verband houden met de criteria van het vluchtelingenverdrag of van de subsidiaire

beschermingsstatus. Verzoeker dient zich immers voor de beoordeling van zijn medische problemen te beroepen op de hiertoe geëigende procedure, meer bepaald dient hij een aanvraag van machtiging tot het verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Het was immers duidelijk de bedoeling van de wetgever in een verschillende procedure te voorzien voor ernstig zieke vreemdelingen, die een machtiging tot verblijf dienen aan te vragen, enerzijds en andere personen, die de subsidiaire beschermingsstatus aanvragen en van wie de situatie in het kader van de asielprocedure wordt onderzocht, anderzijds. Als rechtvaardigingsgrond voor dit verschil in behandeling wordt gewezen op het objectief criterium van de grond van de aanvraag, namelijk het feit of die aanvraag wordt ingediend op basis van de ernstige ziekte waaraan de aanvrager lijdt, dan wel op basis van een andere vorm van ernstige schade, die het mogelijk maakt een beroep te doen op de subsidiaire bescherming (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, p. 9-10*). Dit uit zich dan ook in de bewoordingen van artikel 48/4, waarin het voeren van een parallelle procedure omwille van medische redenen wordt uitgesloten door te stellen dat *“de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, (...) die geen beroep kan doen op artikel 9ter (...)”*.

Daarbij moet nog gewezen worden op het feit dat krachtens het koninklijk besluit van 24 april 2014 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, Kosovo wordt beschouwd als een veilig land, zodat uit de elementen van het dossier op duidelijke wijze moet blijken dat, wat verzoeker betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. Dit is te dezen niet het geval. Verzoeker weerlegt deze vaststelling uit de bestreden beslissing niet zodat dit motief onverminderd overeind blijft.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat uit de verklaringen van verzoeker niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER